

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Pataky Károly

Cím:

*Villámrapszódia
és Autobusztól*

Forrás:

Demokrácia

(Hely)

1946. júli 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385. 270

H

Idő

1946

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest székesfőváros háziinyomdája 1941 — 9086

Villámrapszódia

az autobuszról

Abroncsot kap a Beszkárt

Nem tudjuk, hogy ki dirigálja a pesti autobuszokat. Annyi bizonyos, hogy nem Toscanini és nem Stokowski... Az autobusz hamis forgalmi muzsikájának rossz a hangszerelése. Nincsenek nagyobb hibák, csupán itt-ott kell megjavítani a violinkulcsot...

BUDA-PEST 10 PERC

Az újjáéledt Budapest egyik új színpoltja volt, amikor rohamunkkal helyreállították az autobuszokat és Buda és Pest, valamint Pest és Buda között megindult az autobusz-forgalom. Felültünk reggel hat óra ötvenkor a Szent János kórháznál egy autobuszra és tíz perc alatt a Nemzeti Színháznál szálltunk le. A sok gyaloglás, majd később a villamosokon való boxmeccs után autobusszal átkelni a Dunán igen sok örömet jelentett. És olcsó volt aránylag az autobusz.

ABRONCS ÓHI...

Egy-két napig remekül ment a forgalom, azután mindig több s több baj keletkezett. A robogó autobusz elnyúlt az úttesten, elromlott a kereke, defektet kapott és a hivatalba, vagy a hivatalból siető utasok hoppon maradtak. Mindig kevesebb s kevesebb autobusz járt az útvonalakon, az utasok száma egyre nőtt és ekkor terjedt el a híre annak, hogy a modern főváros egyik fontos és

nélkülözhetetlen közlekedési eszköze, az autobusz — hogy motorosnyelven mondjuk — végleg „bedöglött”. Szemere vezérigazgató azonban e sorok írójának is elmondotta: „Nem állítják le az autobusz-forgalmat, hirtelt kapnak és abroncsokat vásárolnak.”

CSAK AKI RÁÉR...

Az autobusz reggel a Szent János kórháztól indul. Negyedóraként indítják az autobuszokat, csak akkor, ha már rogyásig megtelik. Így a fogaskerekűnél már kevesen férnek rá, a Széll Kálmán téren már csak a peremén van hely, a Keleti Károly utcánál pedig — meg sem áll. A közbeeső állomásoknál tehát hiába várakoznak az utasok. Aki siet, az nem építhet az autobuszra, csak az veheti igénybe, aki ráér. A sardiniák nincsenek úgy egymáshozpréselve, mint az autobusz utasai. Az egyik férfitársa hátára rárajzolódott a hozzápréselt hölgy teljes portréja, ruzsza és puderral együtt.

AKINEK SOK PÉNZE VAN...

A lehetetlen autobuszviszonyokon „segített” az adópengő. Százhetven ezer adópengőre emelték a viteldíjat. Napokon keresztül csak az használhatta az autobuszt, aki ráért, most pedig ugyancsak pár napig csak az vehette igénybe, akinek sok pénze volt. Hogyne, hogy történt, a Beszkárt a villamosjegy árának a mérséklésével az autobuszjegyek drát százezer adópengőben állapította meg. Így most már rendbejött valahogy a dolog, azzal a különbséggel, hogy az 1-es autobusz csak ötvenpercenként közlekedik, az 5-ös autobusz pedig negyedóraként. Pedig 5-ös autobusz jár éppen elég. Ennek indulását a forgalomhoz mérten kellene szabályozni.

A KALAUZ

Az autobuskalauzokat az ország legudvariasabb emberei közé kell sorolni. Egyesek olyanok, mint békében a Gerbaud kisasszonyok, vagy a mimózákat áruló virágáruslányok. Barátságos viszony alakult ki utas és kalauz között. Nem lehetne ezt a villamosokon is bevezetni? Van azután olyan is, aki tréfál. Beszól az utasokhoz: Tessék előremenni. Azután hunyorgatva hozzátesszi: legelőre... Tegnap történt, hogy egy beteg leány szállt fel az édesanyjával. Összesen húsz ezer adópengőjük volt. A kalauz nem szállította le őket, gyűjtést indított azzal, hogy ő maga ötvenezer adópengőt adott a viteldíjhoz. A sofőrök is jól hajtanak. Régen úgy vágattak az utcákon, mint a csikósok. Most vigyáznak. Meg kell állapítani, hogy ezideig az autobusznak egyetlen karambolja sem volt. Néha úgy megy a kocsis, mint a kilencszázas években a lóvasút. Legutóbb egyébként a Keleti Károly utcától az Oktogonig félóráhosszat tartott az út. Több kar, láb, cipő és vese maradt a porondon...

A tolongástól!

Pataky Károly